

برای وحدت کمونیستی در اسپانیا

نامه ای به دفتر سیاسی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک)^۱

سرنوشت آتی انقلاب اسپانیا، تمام و کمال به این امر وابسته است که آیا طی ماه های آتی یک حزب کمونیست مقتدر و قادر به مبارزه شکل خواهد گرفت یا خیر. در شرایطی که انشقاق های کاذب از بیرون به جنبش تحمیل می شود، چنین چیزی قابل تحقق نیست. در سال ۱۹۱۷، حزب بلشویک تمامی جریان های هم خون و نزدیک به خود را حول خویش متحد کرد. حزب ضمن آن که به دقت از وحدت صفوف و انضباط عمل پاسداری می کرد، در عین حال امکانی را برای بررسی گسترده و همه جانبه ی مشکلات پایه ای انقلاب فراهم آورد (شورای مارس، کنفرانس آوریل و دوره ی پیش از اکتبر). آیا پیشتاز پرولتاریای اسپانیا می تواند به اشکال و روش هایی دیگر دیدگاه هایش را تشریح کند و به صحت و درستی خود اعتقادی راسخ پیدا کند تا مجالی بیاورد که توده های مردم را به سوی توفان سرنوشت ساز هدایت کند؟ همین واقعیت که- البته این را به عنوان یک مثال، گواه می آورم- حزب کمونیست وادار می شود در شرایط فعلی آندره نین را ضدانقلابی ارزیابی کند، به هیچ چیزی به جز سردرگمی عظیم، به خصوص در میان صفوف خود کمونیست ها

^۱ - نامه ی فوق را رفیق تروتسکی در تاریخ ۲۴ آوریل ۱۹۳۱ به دفتر سیاسی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) ارسال نمود. از آن جا که نامه هیچ پاسخی دریافت نکرد و سیاست کمینترن در اسپانیا هم چنان بر همان مسیر سابق پیش می رود، نگارنده ضروری می داند که این نامه را علنی کند.

نمی انجامد. حزب با سردرگمی ایدئولوژیک قادر به برخاستن نیست. شکست انقلاب اسپانیا که با اضمحلال و ضعف بیشتر کمونیست ها اجتناب ناپذیر می شود، تقریباً خود به خود به استقرار فاشیسم ناب به سبک موسولینی در اسپانیا منجر خواهد شد. نیازی نیست از این صحبت کنیم که چنین امری چه پیامدهایی برای کل اروپا و اتحاد جماهیر شوروی دربر خواهد داشت. از سوی دیگر، تغییر و تحول موفقیت آمیز انقلاب اسپانیا، تحت شرایط بحران جهانی که فرسنگ ها با پایان خود فاصله دارد، فرصت های عظیمی را خواهد گشود.

وجود اختلافات ژرف بر سر یک سلسله از مسائل مرتبط با اتحاد جماهیر شوروی و جنبش کارگری جهانی، نباید سد راه تلاش صادقانه برای یک جبهه ی واحد در حوزه ی انقلاب اسپانیا شود. هنوز خیلی دیر نشده است! سیاست انشقاق های کاذب فوراً در اسپانیا متوقف شود. باید به سازمان های کمونیست اسپانیا توصیه کنیم- نه آن که دستور دهیم، بلکه دقیقاً توصیه کنیم- که در کوتاه ترین زمان ممکن فراخوان به تشکیل کنفرانس وحدت دهند. این کنفرانس باید تمامی اختلافات جزئی را مد نظر قرار دهد، آن هم با رعایت انضباط ضروری برای عمل، دست کم به اندازه ی آن درجه از آزادی انتقاد در سال ۱۹۱۷ برای جریان های مختلف بلشویزم روسی، که خود از تجربه و ضریب سختی بالاتر و بی مانندی برخوردار بود.

تردیدی نیست که اگر مقامات حزب رسمی اسپانیا، عدم تناسب میان ضعف خود از یک سو و وظایف عظیم شان از سوی دیگر را درک کنند و دست به تلاشی جدی برای وحدت صفوف کمونیست ها زنند، در آن صورت از حمایت کامل آن دسته انقلابیون کمونیستی برخوردار خواهند شد که در حال حاضر به

دلایلی که از آن آگاهید- دلایلی که نه دهم آن ها در بیرون از شرایط انقلاب اسپانیا جای می گیرد- سازمان های مجزای خود را دارند. برای آن که مشکلاتی جانبی ایجاد نشود، من این طرح پیشنهادی خود را نه در مطبوعات که در نامه ی حاضر مطرح کردم. سیر رویدادها در اسپانیا- که تردیدی در آن نیست- هر روز ضرورت متحد کردن صفوف کمونیست ها را تأیید خواهد کرد. مسئولیت یک انشقاق، در مثال بالا، یک مسئولیت عظیم تاریخی خواهد بود.

لئون تروتسکی

۲۴ آوریل ۱۹۳۱

ترجمه: آرام نوبخت

منبع: آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۳